

flestes Vedkommende fortsat vil være til Stede, har man ment at burde søge Bemyndigelse til at fritage værnepligtige af de omhandlede Kategorier for den dem paa-hvilende Pligt til at forrette ekstraordinær Tjeneste i et tilsvarende Tidsrum som deres Aargang.

Blandt de værnepligtige, som har faaet Udsættelse med de ovenfor omhandlede Genindkaldelser, er der enkelte, som paa Grund af en i sin Tid af tyske Myndigheder foretaget Anholdelse, Deportation eller Mishandling har paadraget sig Sygdom eller Svækkelse, som for en Tid vil gøre dem utjenstedygtige ved Hæren, uden at de dog kan erklæres for for stedse utjenstedygtige til al Krigstjeneste. Af tilsvarende Grunde som ovenfor anført og som en rimelig Hensyntagen til disse værnepligtige har man ønsket at kunne fritage ogsaa dem for den omhandlede Tjenestepligt.

Til § 5.

Da der findes et Antal værnepligtige sandsynligt Udeblivere —, som ulovligt

udebliver fra Møde ved Genindkaldelse til fortsat Øvelse, og da Flertallet af disse værnepligtige paa Grund af Ophold i Udlandet erfaringsmæssigt ikke senere giver Møde trods aarlig Udsendelse af Indkaldelsesordre, har man fundet det betimeligt efter den nu stedfundne Genoptagelse af Hærens Virksomhed at søge Hjemmel for at udelade yderligere Genindkaldelse af det paagældende Personel, som maa forudsættes at være af tvivlsom Værdi for Hæren, hvorhos man undgaar et betydeligt, nytteløst Arbejde med Udsendelse af Indkaldelsesordrerne. Det er herunder en Forudsætning, at det med den ulovlige Udeblivelse forbundne Strafansvar ikke skal bortfalde.

Til § 6.

Det vil endelig som i Finansaaret 1945—46 være nødvendigt at holde de Udgifter, der opføres paa Krigsministeriets og Marineministeriets militære Driftsbudgetter, paa et Tal, der afviger fra de i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning fastsatte aarlige Driftsbeløb.